

[Hans Jørgen Jensen]

lægger vægt på, at denne gældssanering bliver udformet så realistisk, at afviklingen af lån bliver overkommelig ud fra landets økonomiske muligheder.

Min konklusion skal være, at regeringen har lagt et forslag frem, der løser nogle af de store økonomiske problemer, vore uddannelsessøgende har i dag, og som samtidig har perspektiver i sig til en forhåbentlig hurtig udbygning af uddannelsesstøtten og til en afvikling af optagne lån på overkommelige vilkår.

Eva Møller (KF):

De tre forslag, vi har til første behandling i dag, har alle den tiltalende hensigt at forbedre de økonomiske vilkår for de uddannelsessøgende.

Det fremføres i bemærkningerne til alle tre forslag, at situationen for de uddannelsessøgende er blevet forværret igennem de seneste år. Denne forværring skyldes, som alle ved, bl.a. en forfejlet økonomisk politik med deraf følgende rekordhøj rente og en uhyggeligt stor arbejdsløshed. Vi oplever gang på gang, således også i dag, at hver gang virkningerne af disse forhold bliver urimeligt store, fremsætter regeringen forslag, der kun lapper på de værste følger.

Jeg skal i det følgende nærmere redegøre for det konservative folkepartis stilling til de tre forslag.

Det fremføres i ministerens skriftlige fremsættelse til regeringens lovforslag om Statens Uddannelsesstøtte, at forslaget er første etape af en trinvis udbygning af uddannelsesstøtten, og at man ikke har taget stilling til, hvorledes anden etape skal udformes, og heller ikke til, hvornår den kan gennemføres.

Ligeledes fremføres det, at man har prioriteret mellem flere forskellige alternativer, bl.a. afskaffelse af forældrefhængigheden for de 18-21-årige og rentefrihed for lån i uddannelsesstiden. Regeringen har med sit ønske om at prioritere forbedringen af lånemulighederne for de uddannelsessøgende, der i forvejen opfylder transskriteriet, valgt at følge Bibelens ord om, at »den, som har, ham skal der gives, og han skal få overflod; men den, som ikke har, fra ham skal endog det tages, han har«, idet man med forslaget for de 18-21-åriges vedkommende, der opfylder transskriteriet, ifølge ministeren praktisk

taget vil kunne undgå de statsgaranterede banklån og for de over 22-årige i kategorien vil kunne reducere banklånene betydeligt.

Det konservative folkeparti er helt enig med regeringen i, at de begrænsede økonomiske ressourcer gør en prioritering af ønskerne nødvendig, så selv om vi også kunne ønske at forbedre vilkårene for de 18-21-årige, der opfylder transskriteriet, er der en anden gruppe, som vi ønsker at prioritere højere, nemlig de 18-21-årige, der ikke opfylder transskriterierne. Vi vil med andre ord hellere bruge de begrænsede ressourcer på at opheve forældrefhængigheden for de 18-21-årige, således som vi har udtrykt det i vort beslutningsforslag om at gøre det fordelagtigt at øge sin indkomst, som blev fremsat som beslutningsforslag nr. B 58 den 19. marts 1982. Vi mener, det er helt urimeligt, at unge, der er juridisk myndige og har valgt fra det fyldte 18. år, stadig fra deres 18. til 21. år skal være afhængige af deres forældres økonomiske forhold, når de søger uddannelsesstøtte. Specielt finder vi det urimeligt, når det gælder forældrenes formueforhold, da formuen som oftest er bundet i bolig eller produktionsmidler.

Jeg mener at vide, at regeringens og vort højest prioriterede ønske er nogenlunde lige dyre, så vi kan måske under udvalgsbehandlingen finde en løsning, der tilgodeser os begge. Ministeren lægger jo i sin fremsættelse op til, at ændringer er mulige, og vi vil fra den konservative gruppes side medvirke til en saglig og positiv udvalgsbehandling.

Til kristeligt folkepartis forslag, som er en genfremsættelse af et tidligere fremsat forslag, skal jeg, som jeg gjorde det sidst, sige, at vi er meget sympatiske over for tanken om, at støtten skal gøres uafhængig af forældrenes økonomiske forhold. Tilsvarende er vi sympatisk indstillede over for, at alle stilles lige. Det indgår da også i vore overvejelser at afskaffe stipendierne og give lån til alle, men vi har i den nuværende økonomiske situation ikke mulighed for at give rentefrie studielån af størrelsesordenen 36.000 kr. årligt til alle. Kan vi finde et kompromis med rentelejtede lån til alle eller med et mindre beløb i rentefrie lån til alle, vil vi gerne være med.

Til VS' og SFs forslag, der også stort set er en genfremsættelse af et tidligere forslag, vil jeg som sidst sige, at det konservative folkeparti ikke kan medvirke til forslaget, dels